

Uherčice

Uherčice is een gemeente in de regio Zuid-Moravië, maakt deel uit van het district Znojmo en telt ongeveer 450 inwoners.

Het eerste schriftelijke verslag van Uherčice is een schenkingsakte uit 1310 (bekrachtigd door koningin Eliška in 1312), waaraan de schenker - zijn vrouw Matěj van Fulštejn - goederen schonk in Uherčice en andere omliggende dorpen aan het cisterciënzer klooster in Oslavany.

Rond de eeuwwisseling van de 15e en 16e eeuw ontstond rond de bouwkern van het huidige kasteelensemble - een gotische vesting met drie vleugels en één verdieping, aan de vierde zijde van de muren afgesloten met een toegangspoort. De data 1582 op het portaal en 1586 op de arcades markeren de mijlpalen van de bouwfase.

Na de Tweede Wereldoorlog adviseerde de Culturele Commissie om het kasteel open te stellen voor het publiek als monument van het allergrootste belang. Blijkbaar deed de nabijheid van prikkeldraad aan de grens met Oostenrijk zijn ding. Het kasteel werd toegewezen aan het Ministerie van Landbouw en wordt sinds 1948 geleidelijk of gezamenlijk gebruikt door staatsterreinen, militaire garnizoenen en sinds ongeveer 3 jaar ook als een gevangenkamp voor vrouwen.

In januari 1979 werd het zwaar verwoeste gebouw overgenomen door het Ministerie van Cultuur. In de jaren tachtig werd zelfs nagedacht over sloop.

Voor het eerst in de geschiedenis werd het kasteel in 1996 gedeeltelijk opengesteld voor het publiek, terwijl de algemene restauratie van het monument begon. Bezoekers krijgen zo een unieke kans om de voortgang van de wederopbouw- en restauratiewerkzaamheden te volgen.

Bezienswaardigheden

Uherčice-kasteel

Het kasteel van Uherčice is een uitgestrekt renaissancekasteel met tuinen en een Engels park, herbouwd in barokstijl door vooraanstaande Italiaanse architecten en kunstenaars. Dankzij verschillende bouw- en artistieke tijdperken, die in de geschiedenis van Uherčice staan ingeschreven, wordt het kasteel nog steeds een "leerboek van stijlen" genoemd.

Het grote kasteelcomplex werd gebouwd op de plaats van het oorspronkelijke gotische fort uit het einde van de 15e eeuw. De grootste aanpassing dateert uit de 16e eeuw, toen het kasteel zeer substantieel groeide tot zijn huidige vorm. De barokperiode had geen significante invloed op het architecturale concept, maar het heeft het interieur aanzienlijk verrijkt met waardevol stucwerk en geschilderde decoratie.

Ten zuidoosten van het kasteel werd een Frans park aangelegd (herbouwd in een natuurlijk aangelegde geest in de jaren 1920), gevolgd door een Engels park aan de noordpunt. Van de verschillende gebouwen die de romantische sfeer van het park vervolmaakten, zijn alleen de obelisk en de kunstmatige kasteelruïne bewaard gebleven.

>>> Adres : Centrum 409 <<<